

„Všetko

závisí od uhľa pohľadu,“ povedal mi raz istý spolubrat. Spočiatku som nad tým krútil nosom, keď sme debatovali na istú tému, ale po čase som zistil, že mal pravdu.

Aj

evanjelista Lukáš vo svojich pašiách (najmä v 23. kapitole), ktoré sa čítajú na Kvetnú nedeľu, tiež hovorí o viacerých pohľadoch na ukrižovaného Ježiša: *ľud* tam stál a *díval* sa (v. 36), *poprední muži* a *vojaci* sa mu posmievali, celé *zástupy tých*, čo sa zišli na toto *divadlo* a *videli*, čo sa deje, bili sa do prs a vracali sa domov. *Všetci jeho známi* stáli obďaleč (v. 49) i *ženy*, ktoré ho sprevádzali z Galiley, a *dívali* sa na to, kde uložia jeho telo (v. 55). No a nakoniec je tu *stotník*, ktorý keď *vidí*, čo sa stalo (v. 47), uznáva, že Ježiš bol muž spravodlivý.

Ako

vtedy, tak aj teraz sa na Ježišovo utrpenie možno pozeráť rôznymi postojmi: výsmech, nevera, že ľudská zloba je tak veľká, tichá kontemplácia, biť sa v prsia, vzývať Boha alebo ho oslavovať, uznať jeho spravodlivosť – a pritom ma to vnútorne nezasiahne, nedotkne, nezmení, som akoby neprítomný, síce dojatý, no aj naďalej len súčasťou davu, ktorý sa zišiel, aby videl „toto divadlo“, ako hovorí evanjelista.

My

však potrebujeme iný pohľad. V 22. kapitole evanjelista Lukáš hovorí o Petrovi, ktorý zaprie Ježiša. Keď Ježiš práve v tú chvíľu prechádza, pozrie sa na Petra (v. 59 – 62) a Peter zaplače. Nie Peter sa pozrie na Ježiša, ale je to Ježiš, ktorý sa pozrie na Petra. Evanjelista použije grécke slovo, ktoré vyjadruje hlboký, prenikavý pohľad do jeho vnútra, ktorý Petra mení.

Každý

z nás potrebuje pri svojich zradách, zaváhaniach, popretiach, nevernostiach, vlačnostiach, aby sa na nás Ježiš pozrel práve týmto pohľadom.

Ako

je dôležitý Ježišov pohľad v Lukášovom podaní, podobne by mal byť dôležitý aj pohľad zasvätených osôb, ktoré sa rozhodli Ježiša nasledovať na jeho ceste. Tento pohľad by mal ovplyvňovať a stvárňovať aj náš pohľad počas Veľkého týždňa. Veď aj my sa môžeme pozeráť rôznymi pohľadmi na „divadlo“ Ježišovho

utrpenia, ale iba vtedy, keď dovolíme, aby Ježišov pohľad spočinul na nás, prenikol do nášho vnútra a začal nás meniť, môžeme radostne prežiť a zažiť svoju Velkú noc.

Všetko
závisí od uhla pohľadu.

Štefan Turanský SDB
Foto: Barbora Jarinová

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)